



de Rechtspraak

Ministerie van Veiligheid en Justitie
t.a.v. de Staatssecretaris van Veiligheid
en Justitie, mr F. Teeven
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

Correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

datum 14 november 2011
doorkiesnummer 070 - 361 9721
e-mail voorlichting@rechtspraak.nl
uw kenmerk 5710133/11/6
onderwerp Advies over wetsvoorstel wijziging Boek 1 BW

t 070-361 97 23
f 070-361 97 46
www.rechtspraak.nl

Geachte heer Teeven,

Bij brief van 21 september jl., met kenmerk 5710133/11/6 verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de “Raad”) advies uit te brengen over het wetsvoorstel tot aanpassing van Boek 1 BW (het “wetsvoorstel”).

De Wet openstelling huwelijk en de Wet geregistreerd partnerschap zijn in 2006 geëvalueerd. Het wetsvoorstel bevat een uitwerking van de materiële wijzigingen van Boek 1 BW naar aanleiding van deze evaluatie. Daarnaast worden in het wetsvoorstel voorstellen gedaan voor enkele andere materiële wijzigingen van Boek 1 BW.

Gehoord de gerechten adviseert de Raad u als volgt.¹

Een deel van de voorgestelde wijzigingen ziet op de verdere gelijkstelling van het geregistreerd partnerschap met het huwelijk. De Raad acht dit, gezien ook de uitkomsten van de evaluatie, een logisch uitgangspunt. De Raad merkt op dat de terminologie voor het begrip “geregistreerd partnerschap” in boek 1 niet eenduidig is. Zo wordt in de huidige wet in artikel 1:80a Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) gesproken over het “aangaan van een geregistreerd partnerschap” als ook over “het registreren van een partnerschap”. In het wetsvoorstel wordt in artikel 1:199 onder a BW de term “door een geregistreerd partnerschap is verbonden” gebruikt. De Raad acht dit niet consequent en meent dat in de voorgestelde wijzigingen van zowel artikel 1:199 onder a en b BW, artikel 1:204 lid 1 onder a BW als ook van artikel 1:207 BW het begrip “aangaan van een geregistreerd partnerschap” uitgangspunt zou moeten zijn.

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad voor de rechtspraak de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklast van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.



de Rechtspraak

datum 14 november 2011
pagina 2 van 2

Met betrekking tot onderdeel O is de Raad van mening dat de bestaande verwijzing in artikel 1:253a BW naar artikel 1:377a lid 4 BW dient te vervallen en dat geen verwijzing naar artikel 1:377a lid 3 BW dient te worden opgenomen:

-De verwijzing naar artikel 1:377a lid 4 BW betreft in zoverre een vergissing daar genoemde bepaling ten tijde van de indiening van het wetsvoorstel waarbij onder meer het huidige artikel 1:253a BW tot stand kwam, nog bestond. Deze bepaling is echter per 1 mei 2007 komen te vervallen als gevolg van de wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek in verband met herschikking van de bevoegdheidsverdeling tussen rechtbank en kantonrechter. Het wetsvoorstel tot wijziging van o.m. artikel 1:253a BW lag toen al bij de Eerste Kamer en kon niet meer gewijzigd worden.

-In de MvT bij het huidige artikel 1:253a BW (Kamerstukken II 2004/05, 30 145, nr 3 p.15), dat betrekking heeft op gezamenlijke gezagsuitoefening, is aangegeven dat de ontzeggingsgronden voor omgang, genoemd in artikel 1:377a lid 3 BW uitdrukkelijk *niet* van overeenkomstige toepassing zijn verklaard. Dit is logisch en juist omdat gezamenlijk gezag immers contact impliceert, welk contact uitsluitend tijdelijk kan worden verbroken langs de weg van de gezagsregeling van artikel 1:253a lid 2, tweede volzin, aanhef en onder a BW. Het opnemen van een verwijzing naar artikel 377a lid 3 BW, dat betrekking heeft op een situatie van eenhoofdig gezag is hiermee strijdig.

Voor wat betreft het voorstel om het gezagsregister op één plaats te kunnen houden (onderdeel L) merkt de Raad op dat dit recht doet aan de situatie van vandaag de dag, waarbij het niet meer vanzelfsprekend is dat gebeurtenissen in het leven van een kind zich steeds zullen afspelen in het arrondissement van zijn geboorte. Daarbij komt dat met het gebruik van een eenduidig systeem op één plaats verschillen in registratie kunnen worden voorkomen. Voorbereidingen voor een centraal ontsloten gezagsregister worden reeds getroffen. De verwachting is dat dit eind 2011/begin 2012 zal worden opgeleverd.

Het voorstel om het ouders mogelijk te maken om door middel van een aantekening in het gezagsregister aan te geven wie na het overlijden van de ouders de voogdij over hun kinderen zal/zullen uitvoeren (onderdeel R), zal zeker in een behoefte voorzien. De Raad verwacht dan ook dat deze wijziging tot een (forse) toename van het aantal verzoeken tot aantekening in het gezagsregister zal leiden en daarmee (mogelijk) tot een verminderde vraag bij het notariaat naar het vastleggen van de voogdij bij testament.



de Rechtspraak

datum 14 november 2011
pagina 3 van 2

Werklast

De inschatting van de Raad is dat de invoering van het wetsvoorstel geen substantiële werklastgevolgen met zich mee zal brengen.

Hoogachtend,

Mr. J.C. van Dijk,
Lid Raad voor de rechtspraak